Nr. 14 Warszawa, dnia 30 września 1929 r. Rok XII.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Prenumerata roczna 30 zł. Cena egzemplarza 2 zł.
Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Senatorska Nr. 12. Telef. 96-87.

TREŚĆ:

I.

Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 21 września Nr. 66 Rok 1929

Poz. 511. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1929 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych grup funkcjonarjuszów o specjalnych kwalifikacjach w dziale Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do kategorji funkcjonarjuszów niższych, ustalenia ich tytułów, oraz zaszeregowania do grup uposażenia.

Poz. 512. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 sierpnia 1929 r. w sprawie zmiany cennika detalicznej sprzedaży niektórych gatunków cygar.

Poz. 513. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 września 1929 r. o wyznaczeniu instytucyj finansowych właściwych do przyjmowania depozytów sądowych składanych przez urzędy ziemskie w wykonaniu ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Poz. 514. Oświadczenie Rządowe z dnia 2 sierpnia 1929 r. w sprawie przystąpienia Królestwa Serbów, Chorwatów i Słoweńców do międzynarodowej konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podpisanej w Genewie dnia 30-go września 1921 r.

z 28 września Nr. 67 Rok 1929

Poz. 515. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 września 1929 r. w sprawie specjalnych odznaczeń państwowych, nadawanych na Powszechnej Wystawie Krajowej w 1929 roku w Poznaniu.

Poz. 516. Rozporządzenie Ministrów: Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 16 sierpnia 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców, na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Poz. 517. Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 23 sierpnia 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa w sprawie zmiany Statutu Państwowego Banku Rolnego.

Poz. 518. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 5 września 1929 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Poz. 519. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 września 1929 r. w sprawie utworzenia ekspozytur celnych na lotniskach: w Katowicach, Krakowie i w Poznaniu.

Poz. 520. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 września 1929 r. w sprawie zmiany cen soli jadalnej.

Poz 521. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 września 1929 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie komunalnego podatku od towarów przywożonych drogami żelaznemi.

Na podstawie ustępu 1 art. 12 oraz art. 77 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 9 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317), zmieniony częściowo rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 875) oraz rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 111), w brzmieniu, nadanem mu rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 759), otrzymuje brzmienie następujące:

„Ustala się następujące normy podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznemi normalno-torowemi do miast, które przed dniem 1 lipca 1923 r. uzyskały zatwierdzenie statutów o poborze samoistnych podatków od towarów przywożonych lub wywożonych:

I. a) dla gminy m. st. Warszawy podatek nie może przekroczyć kolejowej opłaty przewozowej za odległość 25 klm.;

b) dla gmin m. m.: Łodzi, Lwowa i Krakowa podatek nie może przewyższać kolejowej opłaty przewozowej za odległość 15 klm.;

c) dla pozostałych uprawnionych gmin miejskich podatek nie może przenosić kolejowej opłaty przewozowej za odległość 10 klm.

W wypadku, gdy taryfy nie przewidują wyszczególnionej pod a) i b) stawki za odległość 25 i 15 klm. — podatek nie może przekroczyć dla gmin wymienionych w tych punktach opłaty przewozowej za 20 względnie 10 klm.

Przy przesyłkach jednostkowych zwyczajnych i pośpiesznych, za które opłata przewozowa oblicza się według sztuki, a nie według wagi, podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przekroczyć:

1) za konie i bydło rogate rosłe — 2 zł. od sztuki,

2) za inne zwierzęta—50 groszy od sztuki.

II. Podatek od towarów, przywożonych z odległości nie dalszej niż 50 klm. dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może

przewyższać połowy kolejowej opłaty przewozowej za odległość 5 klm. W wypadku, gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość— maksymalny wymiar podatku nie może wynieść więcej niż trzecią część opłaty przewozowej za odległość 10 klm.

Nadto dla wymienionych w punkcie I pod pozycją a) i b) gmin miejskich podatek od towarów, przywożonych z odległości od 50 do 200 klm., nie może przewyższać opłaty przewozowej za odległość 10 klm.

III. Podatek od towarów, przywożonych w drobnych przesyłkach o wadze do 20 kilogramów nie może przewyższać dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich połowy kolejowej opłaty przewozowej za odległość 5 klm. W wypadku, gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość — maksymalny wymiar podatku nie może wynieść więcej niż trzecią część opłaty przewozowej za odległość 10 klm.

IV. Od towarów poniżej wymienionych podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przewyższać połowy opłaty przewozowej za odległość 5 klm. względnie w wypadku, gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość, trzecią część opłaty przewozowej za odległość 10 klm.

1) budulec drzewny nieobrobiony, drzewo celulozowe i osikowe,

2) cegły i dachówki,

3) cement,

4) drzewo opałowe,

5) jaja,

6) kamienie, minerały surowe i zgruba obrobione,

7) karpina,

8) ryż surowy, kasza krajowa, groch i otręby,

9) kości surowe,

10) kwas siarkowy i solny, sól glauberska,

11) masa drzewna i celuloza, budulec obrobiony,

12) masa kamienna,

13) melasa,

14) mleko i jego przetwory (nabiał),

15) nawozy sztuczne i naturalne oraz fosforyty,

16) odpadki skór i obrzynki do 4 cm. szerokości,

17) papa dachowa,

18) pasza, trawa, siano, słoma, plewy,

19) piasek, żwir i glina,

20) rudy, żużle, szlaka, wypałki pirytowe,

21) smoła węglowa surowa i preparowana oraz gudron,

22) szkło tłuczone,

23) szmelc,

24) szmaty,

25) wapień, dolomit palone oraz wapno,

26) zboże w ziarnie, mąka zbożowa, chleb i suchary z chleba,

27) ziemniaki świeże, jarzyny, warzywa, buraki cukrowe oraz wytłoki buraczane,

28) zwierzęta i ptactwo domowe żywe,

29) żelazo surowe (surówka), żelazo walcowane i odlewy z żelaza, stal w blokach i walcowana,

30) kaolina, siarka i soda, sprowadzane dla wyrobu ultramaryny.

V. Przez kolejową opłatę przewozową, służącą za podstawę do wymiaru podatku, należy rozumieć jedynie opłatę za przewóz wraz z opłatą stacyjną, wliczoną do opłaty przewozowej, z wyłączeniem zatem wszelkich innych opłat, oraz dopłat, przewidzianych w obowiązujących w Polsce taryfach towarowych kolei żelaznych. W szczególności nie stwarzają podstaw do zwiększonego wymiaru podatku opłaty i dopłaty kolejowe, przewidziane za przewóz w wagonach krytych, za lekkość i przestrzenność towarów, za użycie wagonów specjalnych, za dostarczenie przyborów i środków ochronnych, za wszelkie czynności dodatkowe kolei, za przewozy w obrębie tej samej stacji taryfowej, za nadanie przesyłki pośpiesznej na pociągi pasażerskie, za niezgodną z rzeczywistością deklarację towaru oraz inne opłaty i dopłaty poza pierwotną i niepowiększoną stawką przewozową.

Podatkowi od towarów przywożonych nie podlegają towary przywożone w przesyłkach ekspresowych, bagażowych i pocztowych tudzież towary przewożone „transito".

Za towary przewożone „transito" uważać należy:

1) towary, przechodzące przez stację kolejową, położoną w obrębie miasta, w przesyłkach skierowanych do innych stacyj przeznaczenia, leżących poza obrębem miasta i oznaczonych w listach przewozowych,

2) towary, przychodzące w przesyłkach kolejowych do stacji, leżącej w obrębie miasta, jako do stacji przeładunku lub stacji przeznaczenia, lecz następnie, z wykorzystaniem składu, lub bez wykorzystania go, odsyłane koleją do innych stacyj, leżących poza obrębem miasta bądź bezpośrednio z tej samej stacji drogą kolejową, bądź pośrednio — drogą kołową do innej stacji, leżącej w obrębie miasta, a stąd drogą kolejową. Przytem od takich towarów uprawnione gminy mogą pobierać podatek, o ile list przewozowy przesyłki tych towarów został na stacji przybycia wykupiony, a towar nie został bezzwłocznie na tej stacji nadany ponownie, lecz został wyładowany i oddany na skład kolejowy lub prywatny, albo wywieziony do miasta. Pobraną w ten sposób sumę podatku należy jednak zwrócić w całości lub w części, po przedłożeniu w okresie miesięcznym przez odbiorcę pierwotnej przesyłki — dowodów, iż towary w całości lub części uległy na jednej ze stacyj, położonych w obrębie miasta ponow-

nemu nadaniu do innych stacyj, położonych poza obrębem miasta.

3) towary, przybywające na stację, położoną w obrębie miasta w przesyłkach, skierowanych względnie przeekspedjowanych i przeładowywanych niezwłocznie, z przeznaczeniem na bocznice kolejowe, do punktów odbiorczych, położonych na tych bocznicach poza obrębem miasta".

§ 2. Prawo poboru podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznemi wąskotorowemi (dojazdowemi) w gminach miejskich które podatek ten pobierały w r. 1929/30, wygasa w dniu 31 marca 1930 r., z wyjątkiem gmin miejskich, nieleżących przy linji normalnotorowej i czerpiących podatek wyłącznie z towarów przywożonych kolejami wąskotorowemi, które to gminy pobierać mogą oznaczony wyżej podatek i po dniu 31 marca 1930 r. według zasad niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1929 r.

Poz. 522. Oświadczenie rządowe z dnia 2 sierpnia 1929 r. w sprawie złożenia przez Brazylję i Węgry dokumentów ratyfikacyjnych międzynarodowego porozumienia o utworzeniu w Paryżu międzynarodowego urzędu dla zwalczania epizootij, podpisanego w Paryżu dnia 25-go stycznia 1924 roku.

Poz. 523. Oświadczenie rządowe z dnia 3 sierpnia 1929 r. w sprawie złożenia przez Królestwo Serbów, Chorwatów i Słoweńców dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji, dotyczącej zwalczania handlu żywym towarem, podpisanej w Paryżu dnia 4 maja 1910 r.

II.

Przedruki z Monitora Polskiego.

---

z 16 września Nr. 213 Rok 1929

Poz. 500. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 25 lutego 1929 roku w przedmiocie likwidacji (nieruch. Jabłonna oraz nieruch. Szklarka Przygodziecka).

Poz. 501. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 25 lutego 1929 roku w przedmiocie likwidacji (zbiorowa, 4 pozycje).

Poz. 502. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 12 lipca 1929 roku w przedmiocie likwidacji (nieruch. Sitno).

z 17 września Nr. 214 Rok 1929

Poz. 503. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 23 sierpnia 1929 roku. w przedmiocie likwidacji (zbiorowa, 12 pozycji).

z 18 września Nr. 215 Rok 1929

Poz. 504. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 12 lipca 1919 roku w przedmiocie likwidacji (nieruch. Ręboszewo i Ramleje).

Poz. 505. Uchwała Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu z dnia 30 lipca 1929 roku w przedmiocie likwidacji (os. rent. Rudniki).

Poz. 506. Umowa zbiorowa, ustalająca warunki pracy i płacy dozorców domów miasta Nowego Sącza na rok 1929/30.

z 19 września Nr. 216 Rok 1929

Poz. 507. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 508. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 509. Zarządzenie o nadaniu Bronzowego Krzyża Zasługi.

z 20 września Nr. 217 Rok 1929

Poz. 510. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 września 1929 roku w sprawie rozszerzenia uprawnień Urzędu Celnego w Wincencie.

Poz. 511. Umowa, ustalająca, warunki pracy i płacy dozorców domowych miasta Tarnowa na rok 1929/30.

z 21 września Nr. 218 Rok 1929

Poz. 512. Obwieszczenie Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 29 sierpnia 1929 roku, o wykazie związków eksportowych względnie izb przemysłowo-handlowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 29 czerwca 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych.

z 23 września Nr. 219 Rok 1929

z 24 września Nr. 220 Rok 1929

Poz. 513 Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 września 1929 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Poz. 514. Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji i Spraw Wojskowych, wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych oraz Przemysłu i Handlu z dnia 25 kwietnia 1929 r. o szlakach powietrznych, wyznaczonych do lotu ponad obszarem Państwa, oraz o lotniskach otwartych dla żeglugi powietrznej zagranicznej i krajowej.

Na podstawie art. art. 36 ust. 2, 54 i 85 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczem (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 294) zarządza się, co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Szlaki powietrzne, wyznaczone do lotu ponad obszarem Państwa.

§ 1.

Dla statków powietrznych, przylatujących z zagranicy lub odlatujących zagranicę, wyznacza się do lotu następujące szlaki powietrzne:

1) od strony Berlina w kierunku na Poznań i odwrotnie—wzdłuż toru kolejowego Zbąszyń—Poznań,

2) od strony Wrocławia w kierunku na Warszawę i odwrotnie—wzdłuż kolei Oleśnica—Kępno, następnie od Kępna w linji prostej na Łódź—Skierniewice—Warszawa,

3) od strony Wrocławia w kierunku na Katowice i odwrotnie—wzdłuż toru kolejowego Gliwice—Katowice,

4) od strony Pragi i Wiednia:

a) w kierunku na Katowice i odwrotnie w linji prostej Cieszyn—Katowice,

b) w kierunku na Kraków i odwrotnie w linji prostej Cieszyn—Kraków,

5) od strony Bukaresztu w kierunku na Lwów i odwrotnie — wzdłuż toru kolejowego Śniatyń—Kołomyja—Stanisławów—Lwów.

6) od strony Odesy i Kijowa w kierunku na Lwów i odwrotnie—wzdłuż toru kolejowego Podwołoczyska—Tarnopol Lwów,

7) od strony Kijowa w kierunku na Warszawę i odwrotnie — wzdłuż toru kolejowego Sarny—Ostki, następnie od Sarn w linji prostej przez Brześć nad Bugiem—Siedlce—Warszawa,

8) od strony Moskwy w kierunku na Warszawę i odwrotnie — wzdłuż toru kolejowego Stołpce—Baranowicze—Brześć nad Bugiem — Siedlce—Warszawa.

W wypadkach, nieprzewidzianych powyżej w punktach od 1) do 8), za szlak powietrzny, wyznaczony do lotu, uważa się idealną prostą, łączącą miejsce przekroczenia granicy Państwa z miejscem przylotu do Polski lub odlotu z Polski.

W wypadkach tranzytu ponad obszarem Polski za szlak powietrzny, wyznaczony do lotu, uważa się idealną prostą, łączącą miejsce przekroczenia granicy Państwa przy wlocie z miejscem przekroczenia granicy Państwa przy wylocie.

§ 2.

W ruchu lotniczym wewnętrznym uważa się za szlaki powietrzne wyznaczone do lotu szlaki lotu istniejących lub mogących powstać linji regularnej komunikacji powietrznej.

W wypadkach nieprzewidzianych w ustępie poprzednim za szlak powietrzny, wyznaczony do lotu, uważa się idealną prostą, łączącą miejsce odlotu z miejscem przylotu.

§ 3.

Wszystkie statki powietrzne, dokonywujące lotów nad obszarem Polski, winny lecieć wzdłuż szlaków powietrznych, wyznaczonych do lotu, przewidzianych w paragrafach 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, omijając strefy zakazane oraz stosując się do postanowień rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 listopada 1928 roku o przepisach bezpieczeństwa ruchu statków powietrznych (Dz. U. R. P. Nr. 1 z r. 1929 poz. 10).

ROZDZIAŁ II.

Lotniska paszportowo-celne otwarte dla żeglugi powietrznej zagranicznej oraz lotniska użytku publicznego otwarte dla żeglugi powietrznej krajowej.

§ 4.

Statki powietrzne, przybywające z zagranicy do kraju, winny lądować, a odlatujące zagranicę startować wyłącznie na jednem z następujących lotnisk paszportowo-celnych:

	Szerokość geogr.	Dług. geogr.
1) Warszawa	52° 13'	21° 0' 47''
2) Poznań	52° 25' 30''	16° 50' 30''
3) Katowice	50° 14' 30''	19° 0' 30''
4) Kraków	50° 5' 15''	19° 59' 36''
5) Lwów	49° 51'	23° 59'

§ 5.

Oprócz lotnisk, wyszczególnionych w § 4, ogłasza się następujące lotniska jako lotniska użytku publicznego otwarte dla żeglugi powietrznej wewnętrznej;

1) Brześć nad Bugiem,
2) Bydgoszcz,
3) Ciechanów,
4) Częstochowa,
5) Łódź,
6) Łuck,
7) Mołodeczno,
8) Tarnopol,
9) Wilno,
10) Zamość.

ROZDZIAŁ III.

Postanowienia ogólne.

§ 6.

Wymienione w paragrafach 1 i 2 szlaki powietrzne, wyznaczone do lotu, oraz w paragrafach 4 i 5 lotniska są oznaczone na załączonej do niniejszego rozporządzenia mapce lotniczej.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa miesiące od dnia jego ogłoszenia.

z 25 września Nr. 221 Rok 1929

Poz. 515. Umowa, ustalająca warunki pracy i płacy w rolnictwie na lata służbowe 1929/30 i 1930/31, na obszarze województwa wileńskiego.

z 26 września Nr. 222 Rok 1929

Poz 516. Okólnik Ministerstwa Skarbu Nr. D. IV/1314/3/29 z dnia 12 września 1929 r. w sprawie zakładów austrjackich, uprawnionych do wystawiania certyfikatów na stal szlachetną.

z 27 września Nr. 223 Rok 1929

Poz. 517. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 września 1929 r., o uzupełnieniu przepisów wykonawczych do rozporządzenia w sprawie zwrotu ceł przy wywozie wytworów hutniczych walcowanych oraz niektórych wyrobów metalowych.

z 28 września Nr. 224 Rok 1929

Poz. 518. Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 5 lipca 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa, Skarbu i Sprawiedliwości w sprawie skryptów dłużnych Skarbu Państwa.

z 30 września Nr. 225 Rok 1929

Poz. 519. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 września 1929 r., o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 520. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 521. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 522. Zarządzenie o nadaniu Bronzowego Krzyża Zasługi.

III.

Okólniki

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

297.

Okólnik Nr. 194 z 10 września 1929 r. (Z. Z. 5591/29) **w sprawie sprzedaży ulicznej artykułów żywności.**

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Wobec nasilenia duru brzusznego i celem zapobieżenia szerzeniu się przypadków epidemji, spowodowanej niehigjenicznym sposobem sprzedaży artykułów żywności, zwracam uwagę P. P. Wojewodom (P. Komisarzowi Rządu), by na podstawie p. 7 art. 11 ustawy z dnia 25. VII. 1919 w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 402) względnie § 8 pkt. 10 i 12 pruskiej ustawy z dnia 28 sierpnia 1905 r. (Zb. u. pr. str. 373), oraz w związku z p 6 okólnika Nr. 166 (Z.Z. 4885/29) z dnia 9.VIII.1929 przestrzegane były ściśle zarządzenia pisma okólnego z dnia 17.X. 1928 Nr. Z. H. 4796/28, dotyczące sprzedaży artykułów żywności (p. p. 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13), tych zwłaszcza, które przeznaczone są do bezpośredniego spożycia, t. j. bez uprzedniego mycia lub gotowania.

W szczególności należy zarządzić, by aż do odwołania:

1) ze sprzedaży ulicznej wykluczone były gatunki cukierków, nieposiadające indywidualnego opakowania (papier, bibułka, cynfolja);

2) przy sprzedaży na ulicach, targach, rynkach, straganach, budkach:

a) wyroby cukiernicze (ciastka, pierniki, obwarzanki, chałwa i t. p.) oraz pieczywo umieszczane były bezwarunkowo pod szkłem (szafki, gablotki, klosze),

b) owoce, w szczególności wszelkie gatunki śliwek oraz pokrajane melony i t. p., pozostawały pod przykryciem z czystej gazy muślinowej;

3) sprzedaż lodów odbywała się w sposób, zabezpieczający produkty te przed zanieczyszczeniem.

W wydanych w powyższej sprawie okólnikach zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) podać załączony wzór powiatowym władzom administracji ogólnej do zastosowania.

Załącznik.

Zarządzenie Starosty..

z dnia ....1929 r.

o ograniczeniu obrotu artykułami żywności.

Na podstawie art. 11 pkt. 7 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 402)*) oraz wobec ustalenia w obrębie gminy (miejskiej, wiejskiej) . . . . choroby zakaźnej duru brzusznego — zarządzam co następuje:

§ 1. Cukierki w handlu ulicznym (sprzedaż na ulicy, targach i rynkach ze straganów budek, koszów i t. p.) mogą być sprzedawane tylko w indywidualnem opakowaniu (zawinięte w papier, bibułkę, cynfolję).

§ 2. Inne wyroby cukiernicze, jak ciastka, pierniki, obwarzanki, chałwa i t. p. oraz pieczywo w handlu ulicznym powinny być umieszczane bezwarunkowo pod szkłem (szafki, gablotki, klosze).

§ 3. Owoce, w szczególności wszelkie gatunki śliwek, oraz pokrajane kawony, melony i t. p. w handlu ulicznym powinny pozostawać pod przykryciem z czystej gazy muślinowej.

§ 4. Lody w handlu ulicznym powinny być sprzedawane w sposób, zabezpieczający przed zanieczyszczeniem.

§ 5. Winni naruszenia postanowień niniejszego zarządzenia podlegają w drodze administracyjnej karze grzywny do 1000 zł. lub aresztu do 3-ch miesięcy, albo obu tym karom łącznie, niezależnie od konfiskaty przedmiotów, wprowadzanych w obieg niezgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

Konfiskata może być orzeczona samoistnie.

§ 6. Zarządzenie niniejsze obowiązuje od chwili ogłoszenia.

Starosta.

*) na obszarze mocy obowiązującej pruskiej ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych wstęp winien rozpoczynać się od słów: „Na podstawie § 10 pkt. 10 i 12 ustawy z dnia 28 sierpnia 1905 r. (zb. pr. Nr. 373) oraz i t. d.“

298.

Okólnik Nr. 195 z 10 września 1929 r. (SS. 4299/1.) w sprawie nadsyłania odpisów zarządzeń o rozwiązywaniu rad miejskich.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem Poznańskiego, Pomorskiego i Śląskiego).

Zgodnie z obowiązującemi przepisami najdalej idącem uprawnieniem władz nadzorczych w stosunku do samorządu terytorjalnego jest możność rozwiązywania organów uchwalających i zarządzających w poszczególnych jednostkach samorządowych. Stosowanie wymienionego uprawnienia przez władze nadzorcze z natury rzeczy ma miejsce tylko w przypadkach wyjątkowych.

Z uwagi na powyższe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przywiązuje specjalną wagę do posiadania dokładnych informacyj o zarządzeniach omawianego rodzaju, wydawanych przez Pana Wojewodę we własnym zakresie działania i w stosunku do większych jednostek samorządowych.

W tym celu zechce Pan Wojewoda przedkładać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych w przyszłości odpisy Swoich zarządzeń na obszarze podległego Panu Województwa o rozwiązywaniu rad gminnych (miejskich), lecz jedynie w gminach miejskich.

299.

Okólnik Nr. 196 z 17 września 1929 r. (OB. 3095) w sprawie uiszczania opłat stemplowych od rachunków przez Dzienniki Wojewódzkie oraz Orędowniki Urzędowe.

Do

P. P. Wojewody (wszystkich) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie pisma Min. Skarbu z dnia 3. 9. r. b. Nr. D. V. 7816/6 oznajmia co następuje:

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że wydawnictwa wymienione w nagłówku nie uiszczają opłat stemplowych od rachunków, stwierdzających ich należności u Polskiej Agencji Telegraficznej, wobec powyższego wyjaśnia się, że rachunki, wystawiane przez wymienione wydawnictwa, a stwierdzające należności bądź z ty-

tułu prenumeraty bądź sprzedaży poszczególnych numerów lub roczników lub innych publikacyj, bądź wreszcie z tytułu ogłoszeń, zasadniczo podlegają opłacie stemplowej w wysokości 0,2% od sumy należności, wymienionej w rachunku, a mianowicie na mocy art. 72 p. 1 oraz art. 90 ustępu drugiego ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz 570).

Rachunki wyżej wymienione nie podledają jednak opłacie:

1) gdy należność wymieniona w rachunku nie przewyższa 20 zł. (art. 73 p. 1),

2) gdy rachunek jest wystosowany do organu państwowego, który nie reprezentuje przedsiębiorstwa lub zakładu państwowego, będącego *odrębną* osobą prawną (np. do urzędu wojewódzkiego, do ministerstwa); motywy tej tezy podaje wykładnia nr. 27, ogłoszona w nr. 7 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1927 r., na str. 124.

Ponieważ Polska Agencja Telegraficzna jest odrębną osobą prawną (a mianowicie na mocy § 2 statutu załączonego do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 547), przeto rachunki do niej wystosowane przez wyżej wymienione wydawnictwa podlegają opłacie stemplowej.

Załączając alfabetyczny wykaz przedsiębiorstw i zakładów państwowych, będących odrębnemi osobami prawnemi, stwierdza się, że *nie* podlegają opłacie rachunki, wystosowane przez wydawnictwa dzienników urzędowych do organów państwowych, *niewymienionych* w załączonym wykazie. Natomiast podlegają opłacie stemplowej rachunki, wystosowane do przedsiębiorstw i zakładów, wymienionych w wykazie, jak również rachunki, wystosowane do osób nie będących organami państwowemi, a więc bądź do osób prywatnych, bądź do związków samorządowych (związków komunalnych i innych przymusowych).

Uiszczenie opłaty od rachunku ma nastąpić w sposób, podany §§ 25 lub 31 instrukcji w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranemi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe (Nr. 287 Mon. Polskiego z r. 1928 Nr. 1 Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z r. 1929).

1 zał.

Alfabetyczny wykaz przedsiębiorstw i zakładów państwowych, będących odrębnemi osobami prawnemi.

Bank Gospodarstwa Krajowego
Bibljoteka Narodowa
Fundusz Kwaterunku Wojskowego
Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach
Konserwatorjum Muzyczne w Warszawie
Liceum Krzemienieckie
Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie
Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Chorzowie
Państwowa Fabryka Związków Azotowych w Tarnowie
Państwowa Kopalnia Węgla Brzeszcze
Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie
Państwowe Wytwórnie Prochu i Materjałów Kruszących w Zagożdżonie
Państwowe Wytwórnie Uzbrojenia w Warszawie
Państwowe Zakłady Inżynierji w Warszawie
Państwowe Zakłady Lotnicze w Warszawie
Państwowe Zakłady Przemysłowo-Szkolne dla Inwalidów w Piotrkowie
Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe w Lublinie
Państwowe Zakłady Umundurowania w Warszawie
Państwowe Zakłady Wodociągowe na Górnym Śląsku
Państwowy Bank Rolny
Państwowy Monopol Spirytusowy
Państwowy Monopol Tytoniowy
Państwowy Monopol Zapałczany
Państwowy Zakład Higjeny
Państwowa Kasa Oszczędności
„Polmin" Państwowa Fabryka Olejów Mineralnych
Polska Agencja Telegraficzna
Polska Poczta, Telegraf i Telefon
Polskie Koleje Państwowe
Szkołą Sztuk Pięknych w Warszawie
Szkoły akademickie państwowe
„Wieś Kościuszkowska", fundacja państwowa
„Wydawnictwa Państwowe" (przedsiębiorstwo, prowadzone na podstawie statutu, ogłoszonego w Nr. 17, poz. 140 Dz. U. R. P. z 1928 roku, celem wydawania Monitora Polskiego, Zbioru Wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego oraz Gazety Lwowskiej „Żegluga Polska".

300.

Okólnik Nr. 197 z 17 września 1929 r. (SS. 3653/1) w sprawie udziału w radach miejskich urzędników państwowych.

Do
P. P. Wojewodów w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Kielcach i Białymstoku.

Dekret o wyborach do rad miejskich na terenie b. Królestwa Kongresowego z dnia

13 grudnia 1918 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 20, poz. 58) w art. 5-tym postanawia m. i., że członkami rady miejskiej nie mogą być urzędnicy państwowi, sprawujący nadzór nad działalnością gminy miejskiej.

Z uwagi na możliwość istnienia wątpliwości co do sposobu rozumienia wymienionego postanowienia oraz celem ujednolicenia odnośnej praktyki, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że postanowienie to winno być interpretowane rozszerzająco, to znaczy, że za urzędników państwowych, sprawujących nadzór nad działalnością gmin miejskich, należy uważać nietylko starostów i wojewodów — ale także i wszystkich podległych im urzędników.

Do tego rodzaju interpretacji omawianego postanowienia art. 5-go dekretu z dnia 13.XII. 1918 r. skłania niewątpliwa intencja ustawodawcy, towarzysząca temu postanowieniu, a mająca na celu usunięcie możliwych kolizyj pomiędzy obowiązkami urzędnika państwowego i radnego i tem samem zabezpieczenie zarówno interesu administracji państwowej, jak i reprezentacji komunalnej.

Niezależnie od samego brzmienia art. 5-go dekretu z dnia 13.XII 1918 r. lecz zgodnie z duchem, przebijającym z tego artykułu, należy uznać za osoby, które nie mogą być członkami rad miejskich, również członków wydziałów powiatowych i urzędników tych wydziałów, a to z uwagi na wydany później dekret o samorządzie miejskim z dn. 4 lutego 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 13, poz. 140), który w art. 63-im postanawia, że nadzór nad miastami, niewydzielonemi z powiatów, sprawują w pierwszej instancji wydziały powiatowe.

301.

Okólnik Nr. 198 z 16 września 1929 r. (OB. 3106/1) o wypłatach w obcej walucie.

Do

P. P. Wojewody (wszystkich) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Nawiązując do okólnika Nr. 422 (OB. 2913/1) z dn. 4 stycznia 1921 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza na podstawie okólnika Min. Skarbu z dn. 26 sierpnia r. b. Nr. D. II. 3361/1 podawanie zawczasu do wiadomości Min. Skarbu z uwzględnieniem terminów płatności, tych wszystkich większych wypłat dla osób i firm zagranicznych wyrównanie których to wypłat, według warunków umowy, nastąpić ma w kraju w walucie polskiej, lecz co do których zgóry wiadomem jest, względnie istnieje uzasadnione przypuszczenie, że zostaną one na miejscu zamienione na waluty obce, w drodze bezpośredniego lub pośredniego (przez inne banki) zgłoszenia się do Banku Polskiego, celem przekazania zagranicę.

302

Okólnik Nr. 199 z 18 września 1929 r. (AP. 10757/1) w sprawie nadsyłania broni nabitej ostremi nabojami.

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich) i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wojskowych (Wojskowy Zakład Zaopatrzenia Uzbrojenia) pismem z dnia 23.V r. b. L. 2962/29) Mat. I zakomunikowało, iż zachodzą często wypadki, że poszczególne Starostwa i Komisarjaty Policji Państwowej, odsyłając do wojskowych Składnic Uzbrojenia broń małokalibrową pozostawiają w komorach nabojowych ostre naboje, co może spowodować nieszczęśliwe wypadki.

W związku z powyższem zechce Pan wydać podległym Sobie władzom i organom zarządzenia, aby w razie odsyłania broni do Składnic Uzbrojenia, stan jej był uprzednio dokładnie zbadany pod względem bezpieczeństwa manipulowania nią przy przesyłkach, przenoszeniu, magazynowaniu i t. p.

O dokonanem sprawdzeniu przesyłanej broni urząd przesyłający winien każdorazowo uczynić odpowiednią adnotację w piśmie wzgl. w wykazie przy którem broń jest przesyłana do władz wojskowych.

303.

Okólnik Nr. 200 z 18 września 1929 r. (AP. 154/1) w sprawie wykazu kar administracyjnych.

Do

PP. Wojewodów (z wyjątkiem Poznańskiego, Pomorskiego i Śląskiego) oraz Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Zechce Pan Wojewoda polecić sporządzenie przez poszczególne podległe Mu władze administracyjne ilościowego wykazu kar administracyjnych za czas od 1 października 1928 r. do 1 października 1929 r., oddzielnie za każdy kwartał, z wyszczególnieniem:

1) typowego rodzaju wykroczenia (sanitarne, drogowe, broń, lichwa, opilstwo i „różne"),

2) ilości wymierzonych kar za każdy rodzaj wykroczenia,

3) wysokości tych kar:

a) do 10 zł.,

b) od 10—50 zł.,

c) powyżej 50 zł.

względnie: a) aresztu bezwzględnego do 7 dni i

b) aresztu bezwzględnego ponad 7 dni,

4) ilości żądań skierowania spraw na drogę sądową.

Na podstawie otrzymanych danych statystycznych zechce Pan Wojewoda dokonać zestawienia ich według załączonego wzoru i przesłać je Ministerstwu w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 października r. b.

1 zał.

Wzór zestawienia. Województwo...

Wykaz kar administracyjnych od 1 października 1928 do 1 stycznia 1929 r.

TYPOWY RODZAJ WYKROCZEŃ	Ilość wymierzonych kar	ILOŚĆ GRZYWIEN do 10 zł.	ILOŚĆ GRZYWIEN od 10—50 zł.	ILOŚĆ GRZYWIEN ponad 50 zł.	ILOŚĆ ARESZTU BEZWZGLĘDN. do 7 dni	ILOŚĆ ARESZTU BEZWZGLĘDN. ponad 7 dni	Ilość żądań skierowania spraw na drogę sądową	% stosunek typowego rodzaju wykroczenia do ogólnej ilości kar
sanitarne	25	15	3	2	3	2	4	25%
drogowe	20	8	4	2	3	3	2	20%
broń.	5							
lichwa	10							
alkoholowe . . .	5							
różne	35							
Razem	100							

Wykaz kar administracyjnych od 1 lipca 1929 r. do 1 października 1929 r.

TYPOWY RODZAJ WYKROCZEŃ	Ilość wymierzonych kar	ILOŚĆ GRZYWIEN do 10 zł.	ILOŚĆ GRZYWIEN od 10—50 zł.	ILOŚĆ GRZYWIEN ponad 50 zł.	ILOŚĆ ARESZTU BEZWZGLĘDN. do 7 dni	ILOŚĆ ARESZTU BEZWZGLĘDN. ponad 7 dni	Ilość żądań skierowania spraw na drogę sądową	% stosunek typowego rodzaju wykroczenia do ogólnej ilości kar
sanitarne	25	15	3	2	3	2	4	25%
drogowe	20	3	4	2	3	3	2	20%
broń	5							
lichwa	10							
alkoholowe . . .	5							
różne	35							
Razem	100							
Ogółem za cały rok od 1.X 1928 r. do 1.X 1929 r. . . .								

Wykaz kar administracyjnych od 1 stycznia 1929 r. do 1 kwietnia 1929 r.

TYPOWY RODZAJ WYKROCZEŃ	Ilość wymierzonych kar	ILOŚĆ GRZYWIEN			Ilość aresztu bezwzględnego		Ilość żądań skierowania spraw na drogę sądową	% stosunek typowego rodzaju wykroczenia do ogólnej ilości kar
		do 10 zł.	od 10—50 zł.	ponad 50 zł.	do 7 dni	ponad 7 dni		
sanitarne	25	15	3	2	3	2	4	25%
drogowe	20	8	4	2	3	3	2	20%
broń	5							
lichwa	10							
alkoholowe . . .	5							
różne	35							
Razem	100							

Wykaz kar administracyjnych od 1 kwietnia 1929 r. do 1 lipca 1929 r.

TYPOWY RODZAJ WYKROCZEŃ	Ilość wymierzonych kar	ILOŚĆ GRZYWIEN			Ilość aresztu bezwzględnego		Ilość żądań skierowania spraw na drogę sądową	% stosunek typowego rodzaju wykroczenia do ogólnej ilości kar
		do 10 zł.	od 10—50 zł.	ponad 50 zł.	do 7 dni	ponad 7 dni		
sanitarne	25	15	3	2	3	2	4	25%
drogowe	20	8	4	2	3	3	2	20%
broń	5							
lichwa	10							
alkoholowe . . .	5							
różne	35							
Razem	100							

304.

Okólnik 201 z 20 września 1929 r. (AP. 79/1.) o rewidentach Rady Spółdzielczej.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Jak wynika z pisma Ministerstwa Skarbu, organa P. P. czynią niejednokrotnie trudności rewidentom delegowanym przez Radę Spółdzielczą dla rewizji spółdzielni niezwiązkowych i nawet zdarzały się wypadki aresztowania takich rewidentów.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że rewizję spółdzielni niezwiązkowych dokonywane są przez rewidentów Rady Spółdzielczej na podstawie art. 60 i 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1920 r. Nr. 111 poz. 733.)

Nazwiska rewidentów podawane są stosownie do § 4 Instrukcji rewizyjnej do powszechnej wiadomości w Dzien. Urzędowym Min. Skarbu. Przy każdorazowej rewizji legitymuje się rewident pisemnem poleceniem podpisanem przez Przewodniczącego Rady i opatrzonem pieczęcią z herbem Państwa i napisem: „Ministerstwo Skarbu — Rada Spółdzielcza".

W myśl przytoczonych powyżej przepisów Rada Spółdzielcza jest instytucją państwową i delegowani przez nią rewidenci zaopatrzeni w wyżej wymienione legitymacje mają charakter urzędowy, organa P. P. winny zatem okazywać im pomoc w razie potrzeby w granicach ogólnych obowiązków pol. państw. i nie czynić im trudności przy spełnianiu przez nich powierzonych im obowiązków.

Zechce Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) wydać stosowne zarządzenia podległym organom.

305.

Okólnik Nr. 202 z 18 września 1929 r. (SF. 6834/1.) w sprawie nadzoru nad gminami wiejskiemi, którym przyznano uprawnienia finansowe gmin miejskich.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego).

W związku z zapytaniem jednego z p. p. Wojewodów, czy przyznanie gminie wiejskiej uprawnień finansowych gmin miejskich dotyczy tylko możliwości korzystania przez tę gminę z wydajniejszych źródeł podatkowych, przewidzianych zasadniczo dla gmin miejskich, nie zmienia natomiast trybu zatwierdzania uchwał i statutów odnośnych danin, czy też akt przyznania gminie wiejskiej powyższych uprawnień pociąga za sobą równocześnie zmianę w zakresie prawa nadzoru nad tą gminą, — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia co następuje:

W myśl art. 72 ustawy z dn. 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) przepisy tejże ustawy, dotyczące gmin miejskich, mają zastosowanie także do gmin wiejskich o charakterze miejskim.

O ile zatem do gminy wiejskiej zastosowano postanowienia art. 72 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, to stosują się do niej nietylko te wszystkie przepisy wspomnianej ustawy, które dotyczą źródeł dochodowych, przysługujących gminom miejskim, ale również przepisy, regulujące sprawę nadzoru nad gminami miejskiemi w zakresie gospodarki finansowej; art. 72 bowiem mówi wogóle o przepisach ustawy o tymczasowem uregulowaniu fin. kom., dotyczących gmin miejskich i nie przewiduje żadnych wyjątków przy stosowaniu tych przepisów do gmin wiejskich.

Zastosowanie do gmin wiejskich postanowień art. 72 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych na terenie b. zaboru rosyjskiego nie pociągnie za sobą żadnych zmian w zakresie wykonywania nadzoru nad temi gminami, jako że w b. zaborze rosyjskim wykonywanie nadzoru nad gminami wiejskiemi i gminami miejskiemi, niewydzielonemi z powiatowego związku komunalnego, należy do wydziału powiatowego, gmina zaś wiejska, której przyznano jedynie uprawnienia finansowe gmin miejskich, pod względem ustrojowym nie przestaje być gminą wiejską i nie może być mowy o wydzieleniu jej z powiatowego związku komunalnego.

Prawo nadzoru nad gminami wiejskiemi, liczącemi powyżej 15,000 mieszkańców, w b. zaborze austryjackim — w razie przyznania tym gminom uprawnień finansowych gmin miejskich — przechodzi z wydziałów powiatowych na wydziały wojewódzkie, względnie — przy zastosowaniu art. 37 ustawy o tymczasowem uregulowaniu fin. kom.—na przewidziane w tymże artykule organa władzy nadzorczej.

W b. zaborze pruskim każda gmina wiejska, do której zastosowano postanowienia art. 72 ustawy o tymcz. ureg. fin. kom., wychodzi z pod nadzoru wydziału powiatowego.

306.

Okólnik Nr. 203 z 21 września 1929 r. (AA. 55/1) o przestrzeganiu terminów w postępowaniu administracyjnem.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Pomimo upływu już powyżej roku od chwili wejścia w życie przepisów nowego postępowania administracyjnego (Dz. U. R. P.

1928 r. Nr. 36, poz. 341) i wydania zarządzeń, które powinny były rozszerzyć znajomość tych przepisów oraz ułatwić ich dokładne stosowanie, Ministerstwo spostrzega wciąż znaczne braki w stosowaniu przepisów przez władze i urzędy tak państwowe, jak samorządowe. W szczególności daje się zauważyć niedostateczne liczenie się z terminami załatwiania poszczególnych czynności, ustalonemi w nowych przepisach. Tak np. termin 7-io dniowy, ustalony dla przesłania odwołania wraz z aktami do władzy odwoławczej przez władzę, która wydała decyzję nieostateczną (ust. 2 art. 89), jest stale zaniedbywany, a akta po parę tygodni a nieraz i miesięcy zalegają u władzy, która swe czynności już zakończyła Takie postępowanie naraża nieraz na dotkliwe uciążliwości i straty stronę odwołującą się, zwłaszcza gdy decyzja nieostateczna jest już wykonalna (ust. 3 i 4 art. 87), oraz podrywa poczucie praworządności i wywołuje słuszne sarkanie interesowanych.

Wobec powyższego Ministerstwo poleca zwrócić baczną uwagę na to, aby w podległych P. P. władzach i urzędach państwowych, jak również w nadzorowanych — samorządowych (w tych ostatnich w szczególności, gdy chodzi o odwołania od wymiaru podatków — art. 120), odwołania nie zalegały ponad ustawowy termin. Przytem należy mieć na względzie, że o ile władza, która nieostateczną decyzję wydała, zechce skorzystać z przysługującego jej, w myśl ust. 1 art 90, prawa zmiany swej decyzji, winna to uczynić przed upływem 7-io dniowego terminu, przewidzianego w ust. 2 art. 89, wstrzymując względnie odwołując niezwłocznie kroki egzekucyjne podjęte na podstawie pierwotnej decyzji.

Celem skutecznego wdrożenia podległych i nadzorowanych władz i urzędów do przestrzegania omawianych wyżej przepisów zechcą P. P. wydać stosowne zarządzenia oraz polecić, aby na przestrzeganie tych przepisów zwracano baczną uwagę tak przy lustracjach perjodycznych jak również przy załatwianiu poszczególnych odwołań, pociągając winnych zaniedbania w jaskrawszych wypadkach do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

307.

Okólnik Nr. 204 z 19 września 1929 r. (SF. 6948/1) w sprawie terminów płatności danin komunalnych, obciążających grunty.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem P. Wojewody Śląskiego).

Do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych doszło, że niektóre związki komunalne przy poborze danin nie przestrzegają postanowień art. art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 28 marca 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 36, poz. 335), dotyczących: 1) obowiązku powiadomienia płatników w okresie pierwszych dwóch miesięcy roku budżetowego o wysokości i terminach płatności samoistnych danin, wymierzanych w stosunku rocznym, oraz 2) terminu płatności tych danin, które obciążają grunty.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu prosi zatem Pana Wojewodę o przypomnienie zarządom związków komunalnych, że postanowienia wyżej wymienione muszą być z całą ścisłością stosowane przy wymiarze i poborze danin komunalnych.

Na szczególne podkreślenie zasługuje sprawa terminów, w jakich mają być pobierane samoistne daniny komunalne, obciążające grunty gdyż przeważnie tej kwestji dotyczą skarg płatników.

Wobec tego należy przypomnieć zarządom związków komunalnych, że według treści przytoczonego wyżej art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22 marca 1928 r. samoistne daniny komunalne, obciążające grunty (samoistny podatek gruntowy w gminach miejskich, samoistny podatek od gruntów państwowych w gminach wiejskich i pow. zw. kom. gminny podatek wyrównawczy - istniejące w województwach centralnych i wschodnich oraz podatek inwestycyjny i opłaty drogowe). mają być płacone w dwóch równych ratach półrocznych: I — w kwietniu, II — w okresie między 15 października a 15 listopada.

308.

Okólnik Nr. 205 z dnia 21 września 1929 r. (AP. 11701/2) o określeniu niezamożności przy udzielaniu ulgowych paszportów zagranicznych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z ostatnim ustępem pisma Nr. IV-AP. 3883/27 z dn. 23.III. 1927 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, że przy udzielaniu ulgi w opłacie paszportowej należy brać pod uwagę *dochody netto* po odliczeniu potrąceń na podatki, emeryturę, kasę chorych oraz ubez-

pieczenie społeczne. Natomiast nie mogą być brane pod uwagę potrącenia zaliczek, długów i t. d.

309.

Okólnik Nr. 206 z dnia 26 września 1929 r. (SF. 5456/4) w sprawie komunalnego podatku od towarów przywożonych kolejami żelaznemi.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem Poznańskiego, Pomorskiego i Śląskiego) i Magistratu m st. Warszawy.

W związku z podwyższeniem od dn. 1 października b. r. towarowej taryfy przewozowej na kolejach państwowych (Dz. Taryf i Zarządzeń Kol. Nr. 33, poz. 197) zachodzi konieczność takiego uregulowania stawek komunalnego podatku od towarów, przywożonych kolejami żelaznemi, ażeby wysokość tego podatku, którego wymiar oparty jest na kolejowej opłacie przewozowej, utrzymana została na dotychczasowej mniej więcej wysokości. Pociąga to za sobą konieczność zmiany rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 759).

Rozporządzenie to zostanie w dniach najbliższych ogłoszone w Dzienniku Ustaw*).

Przesyłając w załączeniu stosowną ilość odpisów powyższego rozporządzenia, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę o rozesłanie po 1 egzemplarzu tego rozporządzenia zarządom miast, uprawnionych do poboru podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznemi i zawiadomienie ich, iż pobór podatku wedle zasad tegoż rozporządzenia odbywać się będzie od dnia 1 października b. r.

Zarazem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że stawki taryfy A-I Kolei Normalnotorowych winny być stosowane przy ustalaniu (w granicach rozporządzenia) — wymiaru podatku tylko w tym wypadku, gdy taryfa A-I stosowana jest rzeczywiście do obliczenia przewoźnego kolejowego, t. j. gdy towar biegł w istocie z przestrzeni mniejszej niż 100 km. W innych wypadkach, t. j. gdy towar biegnie z dalszej odległości, lub gdy taryfa A-I z mocy postanowień taryfowych nie jest dopuszczona do obliczania przewoźnego kolejowego,— stawek jej nie stosuje się do ustalania wymiaru podatku.

---

*) ogłoszono w Dzienniku Ustaw Nr. 67 pod pozycją 521; wobec tego załącznika nie przedrukowuje się.

IV.

Pisma Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

310.

Pismo Nr. Wojsk. 2930/2 z 20 września 1929 r. w sprawie Wyższej Szkoły Budownictwa Inżynieryjnego przy Politechnice w Pradze (ulgi wojskowe).

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy

Wskutek pisma Min. Wyznań Rel. i Ośw. Publicznego z dnia 31. 8. 1929 Nr. IV. S. W. 7951/29 komunikuję do wiadomości Panów Wojewodów (Pana Komisarza Rządu), że Wyższa Szkoła Budownictwa inżynieryjnego przy Politechnice Czeskiej w Pradze stanowi część składową Politechniki i studentom jej przysługuje prawo do odroczenia służby wojskowej z art. 61 p. 2 ustawy o powsz. ob. wojsk.

311.

Pismo Nr. SG 1614/3 z 24 września 1929 r. w sprawie poparcia przez związki komunalne działalności stacyj ochrony roślin.

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich)

Duże straty, które ponosi corocznie rolnictwo wskutek szerzenia się chorób roślin, szkodników i chwastów — powinny pobudzić miejscowe czynniki samorządu terytorjalnego, a zwłaszcza rolniczy personel instruktorski, do jaknajenergiczniejszego zwalczania tego wysoce ujemnego zjawiska na wsi. — Powodzenie tej akcji jest uzależnione w pierwszym rzędzie od dobrego zorganizowania stacyj ochrony roślin, jako fachowych w tej dziedzinie instytucji.

Obecnie czynne są następujące placówki ochrony roślin, które pracę swą rozwijają na terenie poszczególnych województw, głównie dzięki wydatnemu poparciu finansowemu Ministerstwa Rolnictwa:

1) Stacja Ochrony roślin Tow. Ogrodniczego Warszawskiego w Warszawie—w wojew. warszawskiem, białostockiem i łódzkiem;

2) Stacja Ochrony Roślin Małopolskiego Tow. Roln. w Krakowie—w wojew. krakowskiem i kieleckiem;

3) Stacja Ochrony Roślin Wileńskiego Tow. Roln. w Wilnie—w wojew. wileńskiem i nowogródzkiem;

4) Stacja Ochrony Roślin Wołyńskiego Tow. Roln. w Łucku, — w wojew. wołyńskiem;

5) Zakład Doświadczalny Uprawy Torfowisk w Sarnach — w wojew. poleskiem;

6) Pomorska Izba Rolnicza w Toruniu — w wojew. pomorskiem;

7) Poznańska Izba Rolnicza w Poznaniu — w wojew. poznańskiem;

8) Państwowy Instytut Nauk Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach — w wojew. lubelskiem, lwowskiem, tarnopolskiem i stanisławowskiem.

Instytucjom tym powierzyło Ministerstwo Rolnictwa ogólny nadzór nad zdrowotnością roślin i prowadzenie rejestracji chorób i szkodników roślin w danym okręgu.

Do chwili powołania do życia Izb Rolniczych na terytorjum całej Rzeczypospolitej, którym powierzone zostaną wymienione wyżej czynności — całkowita praca w dziedzinie ochrony roślin siłą rzeczy skupiać się musi w ręku wskazanych instytucyj, których dotychczasowa działalność z braku funduszów jest bardzo ograniczona. Aby akcja ta mogła osiągnąć pomyślne wyniki — samorząd terytorjalny, poza nałożonemi nań ustawowemi obowiązkami, oraz pouczaniem ludności rolniczej przez instruktorów o konieczności informowania stacji ochrony roślin (najlepiej za pośrednictwem miejscowych instruktorów rolniczych) działającej w danym okręgu, o pojawieniu się takiej czy innej choroby roślin, względnie szkodników — powinien przyjść instytucjom tym z pomocą materjalną.

W związku z powyższem zechce Pan Wojewoda zalecić poszczególnym podległym mu związkom komunalnym, a przedewszystkiem gminnym i powiatowym, aby w miarę możności finansowych preliminowały w budżetach pewne sumy, jako subwencje na rzecz wymienionych wyżej zakładów, prowadzących akcję ochrony roślin, względnie, o ile to dotyczy Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego, na finansowanie konkretnych prac w tym zakresie.

V.

RUCH SŁUŻBOWY

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w czasie od 1 do 31 lipca 1929 r.

P. Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 12.VII 1929 r. mianował naczelnika wydziału w V st. sł. i kierownika Województwa pomorskiego Wiktora Lamota Wojewodą pomorskim w IV st. sł.

A) W Zarządzie Centralnym Ministerstwa:

Mianowani:

naczelnik wydziału w V st. sł w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Zbrowski Marjan — radcą ministerjalnym w V st. sł. dnia 1.VII 29 r.

prow. referendarz w VII st. sł. Brzeziński Wacław — referendarzem w VII st. sł dnia 1.VII 29 r.

naczelnik wydziału w VI st. sł. Adelstein Jerzy — naczelnikiem wydziału w V st. sł. dnia 12.VII 29 r.

inspektor wojewódzki w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie Ines Mieczysław — radcą ministerjalnym w dotychczasowym VI st. sł. dnia 16.VII 29 r.

B) W Państwowych Zakładach Służby Zdrowia:

Mianowani:

prow. asystent w IX st. sł. w filji Państwowego Zakładu Higjeny w Krakowie dr. Löwenhoff Konstanty — do odwołania asystentem w VIII st. sł. dnia 1.VII 29 r.

kontraktowy pracownik w VII grupie uposażenia w Państwowym Zakładzie Higjeny w Warszawie Dr. Prażmowski Władysław — do odwołania asystentem w VII st. sł. dn. 1.VII 29 r.

sekretarka w IX st. sł. w Państwowym Zakładzie Zdrojowym w Busku Wiesiołowska Hanna — naczelnikiem kancelarji w VIII st. sł. dnia 26.VI 29 r.

prow. asystent rachunkowy w X st. sł. w Państwowym Zakładzie Badania Żywności w Poznaniu Wolniewicz Józef — do odwołania kontrolerem w IX st. sł. dnia 28.VI 29 r.

C) We władzach wojewódzkich:

Mianowani:

W Urzędzie Wojewódzkim w Kielcach:

referendarz VII st. sł. Motal Karol — radcą wojewódzkim w VI st. sł. dnia 7.VII 29 r.

prow. inspektor lekarski w VII st. sł. Dr. Dziewulski Franciszek — do odwołania inspektorem lekarskim w VI st. sł. dn. 1.VII 29 r.

W Urzędzie Wojewódzkim Pomorskim w Toruniu:

naczelnik wydziału w VI st. sł. Jarecki Stanisław — naczelnikiem wydziału w V st. sł. dnia 17.VII 29 r.

W Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie:

Hübner Włodzimierz — do odwołania referendarzem w VII st. sł dn. 1.VII 29 r.

W Urzędzie Wojewódzkim Śląskim w Katowicach:

asesor VIII st. sł. Konieczny Ludwik — asesorem w VII st. sł. dn. 13.VII 29 r.

W Urzędzie Wojewódzkim Wołyńskim w Łucku:

prow. radca wojewódzki w VI st. sł. Gabryel Jan — radcą wojewódzkim w VI st. sł. dnia 20.VII 29 r.

W Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie:

radca ministerjalny w VI st. sł. w Min. Spr. Wewnętrznych Dr. Raczyński Tadeusz — naczelnikiem wydziału w dotychczasowym VI st. sł. dn. 30.VII 29 r.

Przeniesieni:

naczelnik wydziału w V st. sł. i wicewojewoda w Łodzi Lewicki Stanisław — odwołany ze stanowiska wicewojewody łódzkiego i przeniesiony do Zarządu Centralnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w charakterze naczelnika wydziału w dotychczasowym V st. sł. dnia 30.VII 29 r.

naczelnik wydziału w V st. sł. Osiecki Ludwik — z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie dnia 1.VII 29 r.

prow. radca wojewódzki w VI st. sł. Glanowski Antoni — z Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu dn. 30.VII 29 r.

naczelnik wydziału w V st. sł. Dr. Dziadosz Władysław — z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach z poruczeniem funkcyj wicewojewody kieleckiego dnia 30.VII 29 r.

naczelnik wydziału dr. Kroebl Adam — z Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku dn. 30.VII 29 r.

naczelnik wydziału w V st. sł Dr. Rożniecki Józef - z Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi z poruczeniem funkcyj wicewojewody łódzkiego dnia 30.VII 29 r.

referendarz VII st. sł. Protassewicz Kazimierz—z Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie do Starostwa w Postawach dnia 31.VII 29 r.

naczelnik wydziału w V st. sł. Dr. Klug Stanisław — z Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach do Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi dnia 30.VII 29 r.

naczelnik wydziału w V st. sł. i wicewojewoda wołyński Dziewałtowski Gintowt Kazimierz—do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu z poruczeniem funkcyj wicewojewody tarnopolskiego dnia 30.VII 29 r.

Zwolnieni ze służby:

referendarz VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Bandrowski Janusz — wobec przejścia do służby w dziale Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej dnia 11.VII 29 r.

referendarz VIII st. sł. w Urzedzie Wojewódzkim w Krakowie Leszko Władysław—wobec przejścia do służby w dziale Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej dnia 10.VII 29 r.

Wydalony ze służby:

radca wojewódzki w VI st sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogródku Strzałkowski Wacław dnia 3.VII 29 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

radca wojewódzki w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Ricci Adam dnia 10.VI 29 r.

radca wojewódzki w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Krakowie Hendrich Włodzimierz — dnia 10.VII 29 r..

Przeniesieni w stan spoczynku:

naczelnik wydziału w V st sł. i wicewojewoda w Tarnopolu Siedlecki Stanisław — dnia 31.VII 29 r.

księgowy w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie Sokołowski Heljodor — dnia 31.VII 29 r.

Zmarł:

asesor w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu Kłonicki Zygmunt — dnia 25.VII 29 r.

D) We władzach powiatowych:

Mianowani:

prow. referendarz VIII st. sł. i kierownik Starostwa w Wysokiem Mazowieckiem Demidecki-Demidowicz Adam — do odwołania starostą powiatowym tamże w VII st. sł. dnia 13.VII 29 r.

referendarz VII st. sł. i kierownik Starostwa w Sokółce Wolski Stefan — starostą powiatowym w VII st. sł. tamże dnia 16.VII 29 r.

prow. starosta powiatowy w VI st. sł w Dubnie Kański Adam — starostą powiatowym w VI st. sł. tamże dnia 20.VII 29 r.

referendarz VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie Dr. Kaszubski Stanisław—starostą powiatowym w VII st. sł. w Lubaczowie dnia 25.VII 29 r.

prow. pomocnik lekarza powiatowego w VIII st. sł. w Starostwie w Białymstoku Dr. Walewski Jan — do odwołania pomocnikiem lekarza powiatowego w VII st. sł. dnia 1.VII 1929 r.

Przeniesieni:

asesor VII st. sł. Krzętowski Stanisław — ze Starostwa w Lidzie do Starostwa w Szczuczynie dnia 12.VII 29 r.

referendarz VII st. sł. Sowiński Henryk — ze Starostwa w Zawierciu do Starostwa w Radomiu dnia 23.VII 29 r.

radca wojewódzki w VI st. sł. Zwirski Wacław — ze Starostwa w Będzinie do Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach dnia 30.VII. 29 r.

asesor VIII st. sł. Czarniawski Michał Stanisław — ze Starostwa w Brasławiu do Starostwa we Włodzimierzu dnia 27.VII 29 r.

referendarz VII st. sł. Sienkiewicz Michał—w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym ze Starostwa w Kołomyi do Starostwa w Mościskach z poruczeniem kierownictwa tego Starostwa dnia 27.7 29 r.

referendarz VII st. sł. Niedziałkowski Jerzy—ze Starostwa w Postawach do Starostwa w Oszmianie dnia 31.VII 29 r.

prow. lekarz powiatowy w VII st. sł. Dr. Rybiński Aleksander — ze Starostwa w Hrubieszowie do Starostwa w Wieluniu dnia 28.VI 1929 r.

Zwolniony ze służby:

referendarz VIII st. sł. w Starostwie powiatowem w Warszawie Geisler Michał z powodu przejścia do służby w Ministerstwie Komunikacji dnia 17.VII 29 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

starosta powiatowy w VII st. sł. w Mościskach Zgoda August — dnia 10.VII 29 r.

lekarz powiatowy w VI st. sł. w Starostwie we wrześni Dr. Ziętak Władysław — dnia 1.VII 29 r.

E) W Komisarjacie Rządu w Warszawie.

Przeniesiony w stan nieczynny:

referendarz w VII st. sł. Banaś Jan—dnia 10.VII 29 r.

F) W Tymczasowym Wydziale Samorządowym we Lwowie.

Przeniesiony w stan nieczynny:

starszy rewident w VII st. sł. Kostka Karol — dnia 10.VII 29 r.

G) W Starostwie Grodzkiem Warszawa-Północ.

Zwolniony ze służby:

referendarz VII st. sł. Dr. Bodek Arnold—wobec przejścia do służby w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego dnia 1.VII 29 r.

Drukarnia Policyjna, Warszawa, Długa 38.